

Helga Zepp-LaRouche opfordrer til diplomati for fred og udvikling i kølvandet på drab i Gaza

Leder fra LaRouchePAC, 15. maj, 2018 – Dødstallet efter det voldsomme, israelske angreb 14. maj mod palæstinensiske demonstranter på Gazas grænse er nu oppe på 61 dræbte mennesker, med 2.700 sårede, heraf næsten halvdelen fra åben ild. Dette fandt sted samme dag som den ceremonielle åbning af den nye amerikanske ambassade, der blev flyttet fra Tel Aviv til Jerusalem, en handling, man vidste, var en provokation, i betragtning af områdets historie.

Konfliktlinjerne blev oprindeligt trukket op i blod i Sydvestasien af britiske, geopolitiske interventioner for et århundrede siden, for at skabe vilkårlige grænser og fortsættende stridigheder. I dag fortsætter de denne praksis, i betragtning af den Londoncentrerede opposition mod drivkraften for global udvikling, der er knyttet til initiativet for den Nye Silkevej og potentialet for samarbejde mellem de »Fire Magter« – Kina, Rusland, Indien og USA, for at gøre en ende på imperiegeopolitik én gang for alle.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets præsident, opfordrede i dag til nødhandling i overensstemmelse med det Nye Paradigme for udenrigsrelationer, for fred og økonomisk udvikling. Hun understregede, at faren for en optrapning til generel krig er stor.

Under samtaler med medarbejdere sagde Zepp-LaRouche:

»Jeg vil blot sige, at denne situation i Mellemøsten er

virkelig farlig. Jeg mener, vi absolut også må kræve, at der må komme en efterforskning af, hvad det var, der skete – for det, der synes at være sket, er, at der var disse demonstrationer. For det første, så var resultatet af at flytte den amerikanske ambassade til Jerusalem forudsigeligt, i betragtning af, at begge sider gør krav på Jerusalem, og det er nu desværre sket. Men, da der kom demonstrationer imod dette i Gaza, skød de israelske, væbnede styrker på folk og dræbte 60 og sårede over 2.000. Dette er en grusomhed.

Situationen er naturligvis superspændt og kunne fuldstændig eksplodere. Jeg mener, at dette er meget ulykkeligt. Dette er virkelig slemt, men fremgangsmåden må være den, at man får alle sider til at erkende, at dette kunne være luntten til en virkelig stor krig, hvis ikke den store krig. For, hvis dette fører til en optrapning mellem Israel, Hezbollah og Hamas, så kunne det hurtigt optrappe hele vejen.

Så dette er virkelig noget, der viser os, hvor tæt verden står ved afgrunden, eller Armageddon, for den sags skyld. Folk bør virkelig indse, at vi må have en ændring i den måde, hvorpå man fører politik, til et Nyt Paradigme, hvis verden skal reddes. Dette er virkelig en meget alvorlig situation, og vi bør gøre dette til en forstærket appel om, at vi må have en ændring af politikken, hvor de Fire Magter arbejder sammen om alle disse spørgsmål, for så ville denne form for destabiliseringer ikke kunne forekomme.«

**Schiller Instituttet holder
Kulturaften i Dresden,**

Tyskland.

Med Helga Zepp-LaRouche

Schiller Instituttets resolution for Latinamerika opfordrer nationer til at tilslutte sig Bælte & Vej og afslutte fattigdom

Leder fra LaRouchePAC, 14. maj, 2018 – Schiller Instituttet er begyndt at cirkulere en resolution i hele Latinamerika, der har til hensigt at fremme en bred debat om, hvorfor områdets nationer må tilslutte sig Silkevejsånden og arbejde sammen med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Resolutionen har titlen: »En appel til regeringerne, nationerne og folkeslagene i Latinamerika: Videnskaben om at afslutte fattigdom; Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke også?«

(Kan læses her på spansk)

Resolutionen bemærker, at 200 million af de 600 million indbyggere i Latinamerika og Caribien officielt klassificeres som fattige. »Fattigdom er ikke en naturlig tilstand for menneskeheden«, fremhæver erklæringen; den kan udryddes på én

generation, som Kina har gjort. »Kina har reduceret antallet af fattige mennesker fra 875 million i 1981 til 30 million i 2018 – en reduktion på 97 %! – iflg. Verdensbankens statistik. Og Xi Jinpings regering er forpligtet over for fjernelse af fattigdom overhovedet, frem til 2020. Hvis Kina kan gøre det, hvorfor kan vi så ikke?«, spørger resolutionen.

Resolutionen diskuterer dernæst, hvordan Kina har opnået dette. »Som Kina har vist, kan fattigdom fjernes med en økonomisk plan, baseret på udryddelse af spekulation og fremme af videnskabelig innovation og introduktion af de mest avancerede teknologier«, såsom byggeri af et stort netværk af højhastigheds-jernbanelinjer over hele landet. »Kinas fremgangsmåde er i overensstemmelse med den systemiske udvikling af videnskaben om fysisk økonomi, som økonom Lyndon LaRouche hen over fem årtier har udviklet og udbredt.«

Kina udvider nu sin økonomiske succes over hele planeten gennem Bælte & Vej Initiativet, som de latinamerikanske nationer må tilslutte sig, erklærer resolutionen. Anmodningen slutter med en appel i tre punkter:

»Vi opfordrer vore regeringer til fuldt og helt at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet ... På denne måde vil vores ungdom, i stedet for fattigdom og narkotika, have en fremtid med store infrastrukturprojekter.

Vi opfordrer vore politiske partier, erhvervssammenslutninger, fagforeninger og andre organisationer til at fremme en bred, national diskussion for at lære om BVI og videnskaben om fysisk økonomi, der ligger til grund for BVI, og til indtrængende at opfordre vore regeringer til at tilslutte sig. Vi vil ikke længere tolerere tomme taler om demokrati og korrupsion. Tiden er kommet til at gøre en ende på fattigdom – og gøre en ende på de regeringer, der tolererer den.

Vi opfordrer de økonomer, journalister og andre meningsdannere – der foretrækker at ty til ideologiske slogans og

geopolitiske argumenter, der har til formål at afvise Kinas beviste succes uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed, så meget som at diskutere det – til i det mindste at have så megen intellektuel ærlighed, at de offentligt diskuterer disse ideer – der, trods alt, involverer den menneskelige arts overlevelse – med repræsentanter for Schiller Instituttet, enten personligt eller gennem elektronisk opkobling til en international videokonference.«

Resolutionen er begyndt at cirkulere bredt i flere latinamerikanske lande, både gennem de sociale medier og direkte distribuering på politiske møder og stævner. For eksempel blev, under en march i forbindelse med en politisk kampagne i Colombia, 450 eksemplarer af resolutionen uddelt som flyveblad til deltagerne

Russisk general beskriver geopolitik som problem i Astana-forhandlinger for fred i Syrien

14. maj, 2018 – I den 9. runde af forhandlingerne om fred i Syrien, der finder sted i Astana, Kasakhstan, 14.-15. maj, har den amerikanske beslutning om ikke at deltage som observatører påpeget et dybereliggende problem. Russiske deltagere har advaret om, at Astana-processen bliver undermineret af handlinger, som overvejer den faktiske deling af Syrien, til trods for, at alle deltagere i både Astana- og Genève-forhandlingerne har forpligtet sig til syrisk territorial integritet og suverænitet.

Den russiske generalløjtnant Yuri Netkachev sagde 13. maj til *Nezavisimaya Gazeta*, at hovedmotiverne hos de væsentlige spillere, der deltager i forhandlingerne, nu ikke fokuserer på terrorister, men derimod på deres geopolitiske og militær-økonomiske mål i afgørelsen af krigen i Syrien.

»Astana-processen sidder fast lige nu«, sagde general Netkachev til avisen, »fordi Damaskus og Moskva, med deltagelse af Tyrkiet og Iran, kun kontrollerer omkring 60 % af det syriske territorium«, rapporterer TASS. »Det økonomisk vigtige område, med mange olie- og gasfelter, kontrolleres nu af USA og dets allierede«, sagde han. Rusland, Iran og Tyrkiet er de tre garanter for Astana-fredsprocessen for Syrien.

Syrien og Rusland er parat til at arbejde på en ny forfatning med oppositionen, og til at forhandle i både Astana og Genève. *Nezavisimaya Gazeta* siger imidlertid, at den amerikanske koalition muligvis har sine egne planer, for den amerikanske koalition har, i overtrædelse af internationale normer, skabt 14 militære baser i Syrien – mange beliggende på territorier, hvor der er olie- og gasfelter.

»Det bliver således indlysende, at Assad-regimet og dets allierede sandsynligvis ikke vil lykkes politisk med at kontrollere de syriske områder omkring Eufrat, hvor der findes infrastruktur for olie og gas«, skriver *Gazeta* iflg. TASS. »Magtspillet om disse områder kunne true med at ændre form og blive til en reel krig.«

Det rapporterer ligeledes, at israelske handlinger under påskud af at bekæmpe shia-formationer i Syrien, antyder, at truslen om en krig i stor skala eksisterer.

Direktør for FN's Verdensfødevareprogram tilskynder til anvendelse af den kinesiske model for at takle fattigdom i Nordkorea

14. maj, 2018 – Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, har netop 8.-11. maj gennemført et besøg i Nordkorea for at vurdere behovet for nødforsyninger af fødevarer dér. I et interview 12. maj til Kinas Tv-netværk CGTN sagde Beasley, at han ikke havde fundet nogen trussel om hungersnød i D.P.R.K., men derimod en stor trussel om, og eksistensen af, under- og fejlernæring.

Korrespondent Hou Nu spurgte Beasley om hans opfattelse af de »fremtidige udsigter for samarbejde«, efter han havde talt med repræsentanter fra Kinas Landbrugsministerium, og, om Kinas »erfaring inden for fattigdomsreduktion« kunne hjælpe andre lande i verden.

»Kina er en fantastisk succeshistorie med hensyn til at adressere sult i verden. Vores mål er at afslutte sult i verden frem til 2030«, svarede han. »Det kan vi ikke gøre uden Kina. Og Kina har været en model for resten af verden at følge mht. ... at afslutte sult. For, raten af alvorlig fattigdom er netop faldet – det er uden fortilfælde – for over 800 million mennesker! Og under mine møder med Kinas ledere, siger jeg: 'Ligesom USA gjorde for årtier siden, [med] denne succes, må I hjælpe resten af verden. Og vi må gå i partnerskab sammen, så vi kan afslutte sult i alle lande i verden, og jeres succes er en model, der bør gentages'.«

Foto: Adm. dir. for FN's Verdensfødevareprogram David Beasley

besøgte i sidste uge Nordkorea i fire dage, hvor han også besøgte landbrugsområder. (Foto fra 2017.)

Israelske forfattere advarer om, hvad Netanyahu's krigspolitik fører til

13. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklærede hensigt om at tvinge Iran ind i en »ny aftale, en bedre aftale – bedre for Iran«, løber direkte ind i Netanyahu-regeringens hensigt om at have en israelsk krig med Iran og involvere amerikanske styrker i den. Tæt samarbejde mellem Trump og den russiske præsident Vladimir Putin er *sine qua non* for at genoprette fred i Sydvestasien.

To artikler af israelere, og som forekommer i hhv. *Ha'aretz* og *New Yorker*, gør det klart, at, alt imens visse israelske ledere og medier er euforiske over angrebene 9. maj mod iranske styrker i Syrien, så er det større spørgsmål, som konfronterer israelerne, at dette kunne føre til en langvarig krig mod Hezbollah og kunne resultere i et helt andet udfald, end de selvsikre israelere forventer.

Hvad ingen siger, er, at det kunne være gnisten, der udløser en global atomkrig.

I *Ha'aretz* 12. maj anerkender Amos Harel det, som den israelske regering hidtil ikke har: At israelerne udførte bombningen den 9. april af T4-flybasen i Syrien, som resulterede i syv iraneres død, og som efterfulgtes af bombningen den 9. maj. Han siger ligeledes, at, foreløbig, »har Rusland ikke anstrengt sig for at assistere Iran«,

hvilket, med præsident Trumps tilbagetrækning af Iran-atomaftalen, kan have opildnet israelerne.

Harel understreger, »det er værd at vente, før man holder medaljeceremonierne og sejrfejringerne« og »det ville være bedre ikke at lade sig indfange af den nuværende selvsikre, arrogante spiral, der åbenlyst ses i reaktionerne fra visse fjernsynsstudier, i Knesset og på de sociale medier. Under ekstremt pres eller længere fremme kunne Teheran ikke desto mindre rulle sit tungere våben, Hezbollah, frem, i tilfælde af hvilket konflikten kunne antage en ganske anden rækkevidde«.

10. maj skriver den israelske forfatter Bernhard Avishai for *New Yorker* ligeledes, at dette kunne ende i en langstrakt konfrontation mellem Israel og Hezbollah, som kunne ende dårligt for Israel. Desuden er USA's militære intimidering af Iran – en politik, som Avishai identificerer med USA's nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton – »præcis det, Netanyahu regner med, i betragtning af muligheden af en eskalering i Syrien og Libanon, som han ikke ønsker, Israel skal konfrontere alene«.

Avishai understreger det, som Amos Yadlin, chef for Institut for Nationale Sikkerhedsstudier, sagde til han: »Situationen har et presserende behov for russiske og amerikanske ledere, der vil dæmme op for truslen om en større krig«.

Foto: Benjamin Netanyahu, der har været Israels premierminister siden marts 2009, taler i det israelske parlament, Knesset. Foto fra 2016.

'Aftaler' eller krige? Om Trump går sammen om økonomi med Xi og mødes med Putin, vil afgøre det

Leder fra LaRouchePAC, 13. maj, 2018 – En japansk avis har rejst den mulighed, at præsident Donald Trumps afgørende topmøde den 12. juni med lederen af D.P.R.K., Kim Jong-un, måske får tilslutning fra Kinas præsident Xi Jinping. Denne rapport, med en unavngiven amerikansk embedsmand som kilde, er slet ikke blevet bekræftet. Men muligheden for, at lederne af de tre våbenhvilelande i Koreakrigen vil mødes, med det inkluderede mål at afslutte krigen med en traktat, er meget betydningsfuld for, at dette topmøde vil fremme fred og økonomisk fremskridt i verden.

Det er imidlertid vigtigere, at præsident Trump træffer beslutningen om at følge sin egen kampagne for Alexander Hamiltons »Amerikanske System« for at »gøre Amerika stort igen«, eller han i stedet følger det britiske system for store profitter fra handel og billig arbejdskraft, som hans parti og rådgivere påtvinger ham.

Hvorfor? Fordi en beslutning til fordel for det Amerikanske System betyder at gå ind i et samarbejde med Kinas fremragende Bælte & Vej Initiativ for store infrastrukturprojekter, som i sig selv er en kulmination af årtier, og atter årtier, af, at kineserne har lært og vedtaget Hamiltons økonomi med kinesiske karaktertræk. Og det vil gøre præsident Trumps Korea-»aftale« til en succes.

Præsident Moon Jae-in fra Sydkorea har allerede fremlagt en

fredsplan til den nordkoreanske leder, der omfatter byggeri af ny infrastruktur for at integrere Koreahalvøen i Bælte & Vej Initiativet; så selv om den tredje leder, der er bragt på bane for topmødet den 12. juni i Singapore, skulle vise sig at være præsident Moon, så vil det afgørende spørgsmål fortsat være det samme.

Udenrigsminister Pompeos diskussion i dag på »Fox News Sunday« om forberedelsen til dette topmøde viste det store problem med indflydelsen, der kommer fra britisk imperieøkonomi. »Private amerikanske firmaer – og ikke amerikanske skatteborgerpenge – vil gå ind og hjælpe Nordkorea med at udvikle en økonomi for det 21. århundrede«, hvis landet opgiver sine programmer for atomvåben og ballistiske missiler, sagde Pompeo.

Disse selskabers visioner om profit vil støde samme med det integrerede projekt for atomafrustning og fred: At bringe Koreahalvøen ind i hele udviklingen med den Eurasiske Landbro, hele omfanget af ny konnektivitet fra Japan til Paris og Madrid.

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche sagde til Kinas Weixing Satellite Communications, at, hvis Trump vælger den britiske model, vil det føre til en dybtgående, økonomisk krise for USA og verden. »Under sådanne omstændigheder vil hele det transatlantiske system synke ned i kaos. Hvis han går ... med Bælte & Vej Initiativet, vil dette nye, økonomiske fællesskab i Eurasien få den direkte modsatte virkning.«

Præsident Trump har fortsat med at have denne impuls, selv med konfliktspørgsmålet om handel med Kina. Den 13. maj tweetede han, »præsident Xi fra Kina og jeg arbejder sammen for at give et massivt, kinesiske telefonselskab, ZTE, en måde, hvorpå det kan komme tilbage i erhvervslivet, hurtigt. For mange jobs i Kina tabt. Handelsministeriet instrueret i at få det gjort!«

Bælte & Vej kan entydigt få Trumps Korea-»aftale« til at fungere.

Præsidenten ønsker tydeligvis en omfattende Mellempøsten- »aftale« med Iran og mener, at intensivt økonomisk pres – bedre kaldet finanskrigsførelse – vil skaffe aftalen. Men han har retning direkte mod den britiske, geopolitiske fælde. Britiske efterretningsaktiver i Israel og Saudi-Arabien ønsker ikke en ny Iran- »aftale«, men en Iran-krig, endnu et trin på nedstigningen i krigene fra Irak til Libyen, Syrien og Yemen, der fører til krigshelvedet med atommagten Rusland.

Trump kan intet opnå i Sydvestasien uden topmødet med Putin, som han tydeligvis ønsker, og som britisk og amerikansk efterretning er rasende for at forhindre ham i at få.

Igen, fra Weixing Satellite Communications 13. april, »I et interview med nærværende nyhedstjeneste, sagde Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet, at, jo hurtigere, præsident Trump og den russiske præsident kan mødes, desto hurtigere kan de gøre en ende på faren for en konflikt. 'På præcis det tidspunkt, hvor præsident Trump gav udtryk for dette ønske, blev mange operationer i USA sat i gang for at forhindre dette i at finde sted'.«

Helga Zepp-LaRouches forudsigelse her involverer ligeledes, at Trumps USA selv vender tilbage til det »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, som det specificeres i de »fire nye love«, som hendes mand, Lyndon LaRouche, foreslog i 2014. Disse forholdsregler begynder med genindførelsen af Glass/Steagall-loven, der vil bryde de største Wall Street-banker og Londoncentrerede banker op, uden hvilket det finanskrak, hun advarede om, kan bortfeje alle »aftaler«.

Foto: Præsident Trumps rejse til Tyskland og G20-topmødet. Præsident Donald J. Trump og præsident Xi Jinping. 8. juli, 2017. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

**Næste Møde med Politisk
Orientering
v/ Tom Gillesberg: torsdag,
17. maj kl. 19
på vores kontor eller via
Skype / telefon**

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg

eller via Skype / telefon: ring 53 57 00 51

Mød op og vær med i diskussionen.

**Gennembruddene i Korea
bevise princippet! Den Nye
Silkevej er vejen til fred.
LaRouchePAC Internationale
Webcast, 11. maj, 2018.**

Engelsk udskrift:

Korea Breakthroughs Are Proof of Principle!
The New Silk Road Is The Path to Peace.

LaRouche PAC International Webcast

MATTHEW OGDEN: Good afternoon. It's May 11, 2018. My name is Matthew Ogden and you're joining us for our weekly strategic

broadcast from larouchepac.com.

As you can see on the screen here, the title of our show is "Korea Breakthroughs Are Proof of Principle; New Silk Road Is the

Path to Peace". As many of our viewers might remember, in her New Year's address on January 1st of this year, Helga Zepp-LaRouche declared that 2018 must be the year that geopolitics is overcome; and that a New Paradigm of win-win relations and win-win cooperation is fully embraced.

In a discussion this afternoon, Helga Zepp-LaRouche called attention to those remarks that she delivered on New Year's Day;

and stated that we're seeing real breakthroughs on this front globally. We're seeing the forging of a new relationship between

China and India with the meetings that have occurred between President Modi and President Xi Jinping, as we've reported previously. We're seeing a realignment underway between China and Japan, which has been one of the leading geopolitical rivalries in the Asia-Pacific region. And of course, we're seeing the historic breakthroughs now occurring in Korea, which

clearly China has also played a major role in advancing and in securing.

All of these developments should show us that the possibility for achieving the challenge that Helga Zepp-LaRouche

posed in that New Year's message, is very real; and is very real

within this year – 2018. No matter how incredulous you may have

been when she first delivered those remarks, look at how far we've come. If we continue to keep our eye on the big picture strategically, and to understand what is at stake, we'll be

able

to keep a laser focus on the strategy which she laid out in those

remarks. Remember, we have two paradigms that are now acting on

this planet which cannot continue to coexist. Under the old paradigm of geopolitics in which major powers compete with one another for dominance and hegemony, war is the inevitable consequence, as we've experienced time and time again. Not only

in the 20th Century, but really going all the way back to ancient

Greece; that is the so-called Thucydides trap. But under the New

Paradigm, we recognize that in the age of thermonuclear weapons,

war is no longer a viable option if we wish mankind to survive.

Rather, we must embrace the idea of a community of common destiny, as President Xi Jinping of China has characterized it;

in which sovereign nations, with mutual respect, cooperate with

each other under the framework of win-win relations and common benefit in confronting and overcoming the common challenges of mankind. That latter New Paradigm is now proving itself, with the great potential that we see for a breakthrough on the Korean

Peninsula serving as an excellent case in point. As you'll see,

the Silk Road, the One Belt, One Road Initiative, is proving to

be the key which is unlocking all of these breakthroughs that we're now watching develop in front of our eyes.

Now, I'm sure that many Americans have been following this news, obviously; including the dramatic developments over just the past several days with Secretary Pompeo's secret trip to

meet

with Kim Jong-un. That's what's depicted in this picture [Fig.

1] that we have on the screen here. He negotiated the release of

the final American hostages who were being held by North Korea.

You probably saw the images the previous week, as we have here on

the screen [Fig. 2] of the historic summit between President Kim

Jong-un and President Moon Jae-in of South Korea, which took place in the Demilitarized Zone. However, what many Americans might not be knowledgeable of, is the content of these meetings.

You saw the photographs, but what was discussed? And how did this possibility for peace on the Korean Peninsula be advanced as

far as it has been? The key moment in that meeting between President Moon and President Kim Jong-un took place when President Moon of South Korea handed Kim Jong-un a thumb drive.

This thumb drive contained detailed plans for new rail routes, new power development projects, and other infrastructure projects

for North Korea. What President Moon called a "new economic map

for the Korean Peninsula." So, here's how that plan was described in an article that was published on the website citylab.com under the title "A Genius Plan to Modernize North Korea's Trains". As you can see here [Fig. 3], the subtitle was

"In Korean Peace Talks, all eyes are on Denuclearization. But a

plan to link the nations' railways could be far more transformative." The article discusses in detail what is contained in this new economic map for the Korean Peninsula.

It

says:

“At the center of Moon’s New Economic Map of the Korean Peninsula is a railway modernization plan that’s much more than

an infrastructure project. It’s a key piece in the geopolitical

puzzle to connect North Korea to the world – and entice the regime to keep its promises. When it comes to the Korean

Peninsula, North Korea’s denuclearization always gets top

billing. But the agreement to re-link the railways between the two countries has the potential to be even more transformative than the promise of a nuclear-free Korean Peninsula.

“As a first step, the rail project outlined in the

Panmunjom Declaration would connect the railway from Seoul to

Pyongyang, passing through Kaeseong in the North. Ultimately, it

would end in Shinuiju, North Korea, linking up at the border with

Dandong, China. But the ultimate plan drawn up by the South

Korean government is much more ambitious. It envisions an

additional high-speed line from Seoul to Shinuiju via Pyongyang,

along with the modernization of six other railways traversing

North Korea. Currently the rails there are so decrepit that

trains can only average 50 kilometers an hour, and the rails

would break under heavy loads. Retrofitting would allow speeds of

100 kilometers an hour and enable heavier loads.

“Most significantly, the plan would connect North Korea to

China and Russia, allowing North Korea to ultimately become a

crucial connector between East Asia and Europe. The

Shinuiju-Dandong crossing is the hub of North Korea’s commerce

with China; adding a high-speed train line would go a long way

toward facilitating even more trade, in which South Korea could

also participate. The renovated Manpo Line, connecting to

Jian,

China, would open another logistical connection between North Korea and China in addition to Dandong-Shinuiju. The improved Pyongra Line would connect to Russias Trans-Siberian Railroad, allowing overland freight transport from South Korea all the way

to Europe, while giving Russia a piece of the action for North Korea's economic development.

"Taken together, these new connections raise the stakes that China and Russia have in North Korea – and that would incentivize them to ensure that North Korea remains stable and keeps the trains running. North Korea would share in these benefits, as its cities on these trade routes likely develop along the way. The Pyongra Line, for example, would connect South

Koreas two largest cities (Seoul and Busan) to North Koreas third

largest city (Chongjin) and its industrial zone with the highest

GDP per capita (Rajin).

"A version of the inter-Korean railway plan has existed for a while; the two Koreas even had a test run for the rail link in

May 2007, having two trains cross the demilitarized zone on two spots.

"[T]here are reasons to be cautiously optimistic this time around. For starters, both South and North Korea specifically want this project. Its also consistent with what their neighboring countries want as well. China is raring to begin the

One Belt One Road Initiative, a massive infrastructure project that would enhance the physical connection between Europe and Asia. The inter-Korean railway could serve as the eastern extension, creating the overland connection between South Korea

and the prosperous Chinese cities across the Yellow Sea from

the

Korean Peninsula, including Beijing and Shanghai.

“A stable inter-Korean railway may also motivate Japan to finally begin working on the Korea-Japan undersea tunnel, a project that had been under discussion since the 1980s. If built,

it would be the longest undersea tunnel in the world, more than

four times the length of the Channel Tunnel between France and the United Kingdom. According to the South Korean government, the inter-Korean railway plan caught the attention of both the Asian Infrastructure Investment Bank and the Asian Development Bank – respectively led by China and Japan, with many other member nations – indicating international support for the inter-Korean railway plan. As wild as it sounds, we may see within our lifetime a Trans-Eurasian train ride from Tokyo to London – with a pit stop in Pyongyang for its delicious cold noodles.”

That’s by S. Nathan Park, who is an attorney at Georgetown University here in the Washington DC area.

But that vision, including the delicious cold North Korean noodles – I’ve never had them, but I’d be interested – that vision of a rail connection all the way from the tip of South Korea all the way to Western Europe; that {is} the vision of the

Eurasian Land-Bridge or the New Silk Road as it’s been characterized going all the way back to the time it was first proposed by the LaRouche Movement and Helga Zepp-LaRouche in the

early 1980s as a way of connecting the entire Eurasian continent.

Then the tunnel between Japan and South Korea would be an added

element of that connectivity. So that was what contained in the

thumb drive that Kim Jong-un received from Moon Jae-in. That is

what a new economic map for the Korean Peninsula entails. That article was published last Friday; a week ago. But what I'd like you to do, is to compare that development program with all the rail routes and otherwise what was described in that article, compare that – what was put appropriately into the context of connecting North and South Korea to China's Belt and Road Initiative. Take what was just described there, and compare it to the contents of this video which you're about to see some excerpts from. This video, which was produced by LaRouche PAC, titled "Peace Through Development: The Path to a Unified Korea." This video was published on May 11, 2016 – exactly two years ago today. So, listen to the excerpts of this video that you're about to see, which again, was published two years ago today – May 11, 2016. Compare it to what is being now proposed in this New Economic Map for the Korean Peninsula as it's being called by the President of South Korea, which is the key to unlocking the potential for peace on the Korean Peninsula. So, here's that video:

NARRATOR: The need for a policy of peace through development and win-win cooperation is evident across the globe, but it is particularly stark in certain parts of the world. The Koreas are a case in point. The situation in this area represents both tremendous potential and imminent danger. The 71-year division of the Koreas has resulted in a present-day serious war danger, with an isolated North Korea suffering from

retarded economic growth, engaging in a series of suspected nuclear weapons and missiles tests; believing nuclear weapons were the only means of avoiding the fate of Iraq and Libya, who submitted to Western demands to end their nuclear weapons programs, and were promptly bombed, their leaders killed, and the nations left in ruins.

Is there a potential for cooperation there? Is there a pathway forward to the unification of Korea which could rather serve as an example for the rest of the world, showing that we can achieve peace through development? As recently as a couple of years ago, significant steps were being made in a positive, and they remain a basis for hope. Around this time, there was intense deliberation around the first-ever cooperative Russia-North Korea-South Korea industrial project. The Rason Special Economic Zone, centered around the North Korean port of Rajin. The development of this port, situated near the mouth of the Tumen River (itself the boundary of Russia, China, and North Korea), involved the participation of the major South Korean steel producer Pasco, the state rail company Korail, and the shipping company Hyundai Marine; bringing Russian coal through an upgraded North Korean port to the South Korean steel factory. Two main transport corridors would feed into the port region from China, Russia, and Mongolia, connect to the trans-Siberian railroad at Chita[ph] with the most crucial connections extending through Korea.

HELGA ZEPP-LAROCHE

: What we need to have is a mass movement for development.

NARRATOR: It is high past time for a New Paradigm. To move forward with a peace through development outlook and to shun the policies of those who would prefer war.

ZEPP-LAROUCHE

: Because China has embarked in the policy of the New Silk Road, the Maritime Silk Road, the One Belt, One Road policy, a huge infrastructure project to connect all the countries of Eurasia through infrastructure development and high technology investments.

NARRATOR: China's stated foreign policy of win-win cooperation, an active program of creating a New Silk Road development corridor, is a path forward which both North and South Korea can contribute to, and benefit from.

PRESIDENT XI JINPING [translated]: China is firmly committed to the path of peaceful development. It is committed to growing friendship and cooperative relations with all countries in the world.

NARRATOR: The historic identity of Korea has its roots in the Silk Road. The former capital, Gyeongju, being a major port city on the ancient Silk Road. Just this past August, the inaugural conference of the Silk Road network of universities was held there. At the conference, Schiller Institute founder Helga Zepp-LaRouche spoke of precisely the need for peace through

development and win-win cooperation; while Mike Billington of {EIR} reiterated the need to move forward with projects like the Rason port development project, elaborated in more depth in the recent report, "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge". It can be jumping-off point for the bonanza which has been spoken of in achieving a peaceful unification of North and South. In addition to this keystone port development project, which can serve as an economic boon to all countries on the Tumen River, crucial rail links should be completed which can allow for the fulfillment of the vision of a Eurasian Land-Bridge extending from Pusan to Rotterdam. Rail originating in South Korea can connect directly to the Chinese New Silk Road Belt through rebuilding connection across the border. And connections in the North can also be directly fed into the trans-Siberian railroad; integrating roughly 75 million Koreans into a framework of great economic potential. South Korea has begun to pave the way for the future of energy – thermonuclear fusion – with their Kaestar superconducting tokomak device in Daejong. With this frontier potential and an expanded skilled labor force, Korea could demonstrate in an even more dramatic way the possibilities for development when the false debate over limited resources is done away with. In fact, Korea could help to show mankind what his future could look like. Korea can be a mirror to the world of what a true human culture can look like. This culture has long placed great value on the performance of beautiful Classical

music [music in background]. This is not only the performance of pieces of the great European composers, but Korea has made its own contribution to a world Classical culture through a genre of Korean art songs. A particularly beautiful one – “Longing for Kum-kang Mountain”. Rather than being an example of how quickly the world could devolve into all-out war, a tragedy which our human species cannot and should not enable, a peace through development approach leading to the unification of Korea, could serve as an example to the world of how quickly our human species can turn on a dime, rejecting the foolish ways of the past, to usher in a New Paradigm of cooperation and economic development.

OGDEN: So, again, that was some excerpts from a video which was published exactly two years ago today, on May 11, 2016, under the title “Peace Through Development: The Path to a Unified Korea.” The link to the full video is available in the description below.

But indeed, the concluding words of that video, which was published two years ago, have now proven to be very prescient indeed. “[A] peace through development approach leading to the unification of Korea, could serve as an example to the world of how quickly our human species can turn on a dime, rejecting the foolish ways of the past, to usher in a New Paradigm of cooperation and economic development.” Those were the words that concluded that video. And that’s exactly what we’re seeing happening today. The example has been set on the Korean

Peninsula. It now serves as a model for what could happen around the world, and how quickly things can change. But think about it, two years ago, while we still had President Barack Obama as President of the United States, and the threat of nuclear war was hanging over our heads like a Sword of Damocles. Two years ago, did anyone imagine that in two years' time we would be experiencing the kind of extraordinary breakthroughs that we're now watching development between those two Presidents? The Presidents of North and South Korea. Did anybody imagine that in two years' time, you could be seeing the cessation of hostilities on the Korean Peninsula? The freeing of all the hostages? The beginnings of talks to denuclearize the entire peninsula? And these warm gestures of friendship between these two Presidents; moving in the direction of some form of unification of the economic capabilities of that peninsula? This new economic map for the Korean Peninsula? Did anybody imagine two years ago that that's what we would be seeing at this point in time? Honestly, I produced that video; and even I, at that time, was somewhat incredulous as to how fast this could actually come into being. If someone had asked me at that time, "Do you really think that this stalemate, which has been in a state of frozen conflict for twice the amount of time that you have been alive — over 70 years. Do you honestly believe that two years from

now,
we'll be watching the Presidents of these two countries shaking hands and entering into these historic partnerships?" If somebody had travelled back in time at that point from the present, and shown me this tweet from President Donald Trump, I would have told them that "No, c'mon, you're pulling my leg!"; including the fact that Donald Trump would be President of the United States. I also would have thought that was a joke. But in all seriousness, who would have thought that we'd be reading a tweet [Fig. 4] like this: "Donald J Trump. The highly anticipated meeting between Kim Jong-un and myself will take place in Singapore on June 12. We will both try to make it a very, very special moment for world peace." But that tweet really happened, and this meeting is really set. A few short hours after greeting the three remaining US hostages who had been freed from North Korea at Andrews Air Force Base, once the plane carrying them and Secretary Mike Pompeo touched down on US soil, President Trump issued that tweet. That meeting is set to go forward; a very historic moment. A meeting between the President of North Korea and the President of the United States. But the lesson for all of us should be, we are living in truly historic times, and the possibility for real, dramatic, positive change in the direction of world peace, to use President Trump's own words, the potential for change in that direction is very real. As the video which we just watched made clear, as well as the article which I cited in the beginning of this broadcast, the reason that that possibility exists, the key to

unlocking this entire puzzle, is because of China's New Silk Road

– the Belt and Road Initiative. When President Xi Jinping announced the Belt and Road Initiative in 2013, literally everything changed. This created the basis for rejecting geopolitics and the legacy of conflict and war which has made these types of breakthroughs as we're now witnessing on the Korean Peninsula impossible up to that point. And President Xi

Jinping's announcement of this One Belt, One Road initiative created the framework instead for this kind of win-win cooperation and economic development between countries. As President Xi Jinping has called it, "win-win cooperation, a common destiny for mankind"; which provides not only the incentives for ending conflict, negating a state of war, but also

creates the basis for a real and durable peace. That basis, as a

positive form of peace, not just a negation of a state of war, is

this kind of potential for mutually beneficial progress for all

nations involved. The point is, ideas can truly change the course of history. The vision which was contained in that video,

which was produced by LaRouche PAC two years ago, including the

excerpts which were included from a speech that Helga Zepp-LaRouche gave in which she called for a mass movement of economic development; that vision is now becoming real. These development projects, which are now serving as the vehicle for peace in Korea, are projects which the LaRouche movement has been

championing for decades. If you look at this process which is underway in Korea, together with all of the other development projects which are now moving forward elsewhere – such as the Transaqua program in Africa to refill Lake Chad; the Kra Canal

project in Thailand; and countless other projects. The list goes on and on. All of these projects which have been promoted by the LaRouche movement for decades, all in the context of the idea of a New Silk Road as the pathway to peace, these are now moving forward because of that history-changing initiative which President Xi Jinping took in 2013, when he launched the One Belt, One Road initiative.

The critical point is that this breakthrough in Korea was made possible only means of the cooperation which took place between China, the United States, and Russia; this great powers cooperation. As Kim Jong-un's second visit to China in less than two months which occurred this week proves, President Xi Jinping is playing {the} key role in guiding this peace process forward; as President Trump himself has recognized and has repeatedly called public attention to. In tweets, speeches, public statements, and in press conferences, he has given President Xi Jinping the credit.

But as we celebrate the anniversary again this week of Victory in Europe Day, or Victory Day as it's called, it was celebrated May 8 in Europe, and May 9 in Russia. This is the legacy of the Allies of World War II; the Allies under Franklin Roosevelt's guidance, which defeated Hitler and defeated fascism.

But [who], in Franklin Roosevelt's vision, would go forward to form a peacetime coalition of great powers which would bring development to the entire world. That vision was derailed at the

time that Franklin Roosevelt died and Truman and Churchill instead guided the world into a Cold War which lasted for the remainder of the 20th Century. But now, finally, we have the opportunity to revive that vision and the breakthrough on the Korean Peninsula should herald the beginning of a New Paradigm of this kind of great powers' relationship which can unlock these challenges which the world has faced for generations. So, Helga Zepp-LaRouche addressed this during her webcast yesterday. She emphasized that this breakthrough is due to the tireless effort and vision which has been put forward over decades for these kinds of development projects which the LaRouche movement has been involved in intimately for connecting the Korean Peninsula into this more broad New Silk Road, Eurasian Land-Bridge idea. So, listen to what Helga Zepp-LaRouche had to say yesterday:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: when Kim Jong-un and Moon Jae-in met, President Moon gave his North Korean counterpart a thumb drive, and on that, there was a whole development plan for North Korea. And this involves three economic corridors; railway lines connecting all the way from South Korea through North Korea to China, and to the Trans-Siberian Railway. And there is now a big discussion, in Moscow in particular, about the Tumen River project. This is fantastic, because this is an economic development plan which involves Russia, China and North Korea, and it would make this region, which is now very little

developed, into one of the big transport hubs for all of Asia. If this program goes ahead well, and the fact that Pompeo was just again in North Korea, preparing the summit between Trump

and Kim, means, as of now, it's still on a very good track – that if these development projects would be implemented, you could have a complete economic miracle between the two Koreas, and this would really make the way for a peaceful unification, and integration into the Belt and Road Initiative, and transform

this area of the world from a crisis spot, into one of the most

prosperous regions.

Now, for me, this development shows that if there is a good will on the side of the political leaders, you can take any crisis – {any} crisis – and solve it exactly the way this was solved, through back-channel discussions involving Russia, China,

and the United States. And you know, it is an example that with

good will, you can turn the worst crisis into its opposite and make it a hopeful perspective. So, one would really hope that this lesson is being learned, and that same method is being applied to the Middle East right now, using the fact that the New

Silk Road is already the most dynamic development on the planet,

that all the people can be brought to see the benefit of cooperating and joining into this development.

OGDEN: So again, the Korea breakthroughs are a model. This is a proof of principle, and this is a lesson that has to be learned and applied across the world, as Helga LaRouche said; including, emphatically, in the Middle East. So, while these extremely positive developments are taking place in Asia, not only the developments on the Korean Peninsula, but also as we mentioned, the realignment of China and Japan, the opening up

of
new relations between China and India. While all of these
very
positive developments in the direction of this New Paradigm
are
taking place, on the other hand, a very dangerous situation is
developing on the other side of the world in the Middle East.
Specifically in Syria and Iran, as well as in Yemen. The
strikes
that have been launched just over the past few days by Israel
into Syria, are clearly intended to inflame this region and to
inflame a conflict with Iran; and are part of an array of
other
provocations. If you put this together with President Trump's
announcement that he is abandoning the Iran nuclear deal, we
have
a very dangerous situation developing in that region. Helga
Zepp-LaRouche warned that she is quite worried that this
decision, under the influence of certain advisors in the Trump
administration, to abandon the Iran nuclear deal, could have a
negative impact on the Korea process. She said later in that
same webcast that the solution in Iran, the solution in Syria,
the solution in the entirety of the Middle East, is to apply
the
Silk Road model in exactly the same way that it's being
applied
in the Korean Peninsula. Emphatically with the kind of great
powers cooperation between Russia, China, and the United
States
that we've seen taking place in Korea. So, listen to what
Helga
Zepp-LaRouche had to say further in that webcast from
yesterday:

HELGA ZEPP-LAROUCHE

: [A]ny peace plan, or any

security architecture has to take into account the security interests of all participating countries.

Obviously, given the condition of the entire Middle East, after the destructive wars in Iraq, Syria, Yemen, Afghanistan, it

is very clear that the only thing which will really solve the problems of this region would be what I have said many times before: You need the extension of the New Silk Road into the entire region, from Afghanistan to the Mediterranean, from the Caucasus to the Persian Gulf, and have a development plan for all

of these countries as an integrated one. And this could only work if Russia, China, India, Iran, Egypt, the United States, and

hopefully European countries, are all agreeing that this region

must be economically built up. And the only way you can have peace in a region, and really get rid of terrorism, is if you have a perspective for the hope for the future.

So I would really hope that if President Trump says he has an alternative plan, a more comprehensive plan, that it should absolutely include joint ventures of the United States, Russia,

China, India in the development of this region. A beginning was

made between President Xi Jinping and India's Prime Minister Modi

when they met in Wuhan a week ago, where India and China said they would start joint development projects in Afghanistan, building a railroad from Afghanistan, Tajikistan, Kyrgyzstan, Iran, China, and that would be the beginning of many other projects to follow. You need a comprehensive development plan for it to work. And so, I would really hope that President Trump

would think in that direction, because I think that's the only way it could be stabilized.

And I can only say, there must be a complete change in the

attitude, because geopolitics is the stuff of which two world wars were made, and due to the fact that we have today May 9, we should really make a solemn commitment, "Never Again!" We cannot have world wars again! And this kind of destabilization has the potential of spinning out of control: If there would be a military conflict between Israel and Iran, which is not to be excluded at this point, it could spin out of control and lead to the extinction of civilization, so this is not stuff to be played with.

OGDEN: So again, as Helga LaRouche declared on January 1st of this year, 2018 must be the year that we end geopolitics. We're seeing a lot of very positive indications in that direction, but we're also seeing the danger that the reaction against that is leading to a desperation which would be the impetus towards re-igniting these conflict zones and using them to start a world war-type of situation. So, we have to have a very clear and urgent sense of necessity when we look at what Helga Zepp-LaRouche called for in her New Year's address January 1st of this year. We should be encouraged by the breakthroughs that are taking place. We should apply these lessons, and we should recognize that the Silk Road – this vision of a new common destiny for mankind and peace through economic development – this has been the key which has allowed us to unlock this seemingly intractable situation on the Korean Peninsula. It could be applied elsewhere. President Trump clearly understands that to a certain extent; praising the role that President Xi Jinping has played

and working very closely together with President Xi in the situation in Korea. But this must be extended to his view of the

entire world, and understanding that this great powers relationship is necessary to solve these conflicts worldwide. So, this is the reason why we've now reprinted an updated form of this mass circulation pamphlet which LaRouche PAC is now

circulating. This is "LaRouche's Four Laws: The LaRouche 2018 Campaign to Win the Future; A New Paradigm for Mankind".

Obviously, the three pledges which comprise the LaRouche PAC 2018

campaign program are:

1. Stop this kind of Russia-gate coup attempt to undermine the Trump Presidency. [Which is not personally against Trump, but

this is a strategy to undermine the possibility for the great powers relationship that Trump is inclined towards between the United States and Russia, targetted specifically; but also between the United States and China.]

2. President Trump must reciprocate China's offer to join the New Silk Road; and that the United States must fully come onboard with the Belt and Road Initiative on this idea of securing the common aims of mankind.

3. The United States must fully adopt Lyndon LaRouche's Four Laws for Economic Recovery, which are the pathway towards the United States fully embracing this New Paradigm of great project

development which is now beginning to sweep the globe [and must

be applied not just in these regions around the world, but also

must be brought right here to the United States for the economic

development vision which Lyndon LaRouche has championed here in

the United States for decades].

This would be a return to the American System of Alexander Hamilton with the kind of national bank credit creation capabilities that our Federal government was endowed with under

our Constitution, and the use of that to have a crash program for

the development of fusion power. It would be done in conjunction

with Korea, as was mentioned in that video. And also the aggressive re-assertion of an expanded manned exploration of space.

So, that's what's contained in this LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the Future. As I said, it's now been printed; it's in circulation. You can get your hands either on a print copy, or it's accessible at the link that's in the description to

this video – lpac.co/yt2018. We encourage you; get your hands on that copy. Visit the action center, and become an active volunteer with the LaRouche PAC 2018 Campaign to Win the Future.

There are a lot of positive developments which should give you optimism. That ideas truly can change the course of history.

But you should also feel a real sense of urgency that this is truly a race against time to secure the New Paradigm for the benefit of the entire globe.

Thank you very much for joining us today. Please stay tuned to larouchepac.com, as I'm sure dramatic developments are yet to come.

**Med de voksende spændinger,
hold jer det store billede
for øje.**

**Helga Zepp-LaRouche i
Schiller**

Institut Nyt Paradigme

Webcast

9. maj, 2018. pdf; dansk

I betragtning af tilstanden i hele Mellemøsten, efter de destruktive krige i Irak, Syrien, Yemen, Afghanistan, er det selvfølgelig meget klart, at det eneste, der virkelig vil løse problemerne i dette område, ville være det, jeg har sagt så mange gange før: Der er brug for en forlængelse af den Nye Silkevej ind i hele dette område, fra Afghanistan til Middelhavet, fra Kaukasus til den Persiske Golf, og for at have en udviklingsplan for alle disse lande som en integreret plan. Dette ville kun kunne fungere, hvis Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, USA og forhåbentlig europæiske lande, alle aftaler, at dette område må opbygges økonomisk. Den eneste måde, hvorpå man kan få fred i det område og virkelig blive terrorismen kvit, er, hvis man har et perspektiv for et håb om fremtiden.

Download (PDF, Unknown)

Hvis Roosevelt havde levet

Leder fra LaRouchePAC, 10. maj, 2018 – Midt i de seneste ugers begivenheder, der er uden fortilfælde, minder gårsdagens fejring af Sejrsdagen i Moskva, der fejrer afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, og især præsident Putins dybt bevægende hyldest til dem, der rundhåndet gav alt for at besejre nazisterne, os om vores amerikanske præsident Franklin Roosevelt, der, udslidt, var bukket under blot få uger før nazismens endelige nederlag. Roosevelts død på dette tidspunkt frastjal denne generation det løfte om verden efter krigen, og Amerika efter krigen, han så længe havde planlagt og kæmpet for.

Statsmanden Lyndon LaRouches tale i New Delhi fra 3. dec., 2008, »Tiden for et nyt system er kommet«, hvor han første gang foreslog »Firemagtsaftalen«, genskaber Franklin Roosevelts tankegang fra dengang, gennem en prisme af LaRouches mere avancerede koncepter frem til nutiden.

Lyndon LaRouche sagde, »Vi må have en koalition af kræfter på planeten, der er stærk nok, og som i tilstrækkelig grad forstår sin gensidige egeninteresse, til at genindsætte den form for kontrol, som USA forsøgte at promovere under Franklin Roosevelt. Mod slutningen af krigen sagde Roosevelt, i forbindelse med Kina og i forbindelse med Sovjetunionen, samt andre lande, man behøver ikke synes om det andet land; man behøver ikke synes om dets regering; man behøver ikke synes om dets politik. Det, man må gøre, er at etablere et internationalt kontrolsystem, under hvilket man ikke har ting, der løber løbsk, og som udgør trusler. Man må simpelt hen have traktatlige organisationer eller lignede ting, der svarer til traktatlige organisationer, hvor folk har en sådan interesse i

at bevare traktat-organisationen, at de vil regulere sig selv og deres eget land. Og man kan få samarbejde omkring dette.«

Det var sådan, Roosevelt havde til hensigt at sammensætte en verden efter krigen med Stalins Rusland, Kina og Indien. Men hans efterfølger, Harry Truman, tilbød at mødes med Stalin, så snart denne kunne komme til USA – hvilket Truman udmærket vidste, Stalin aldrig ville gøre. Modellen for efterkrigstidens Tyskland skulle være det, vi har set i Østrig – neutralitet befriet for militær besættelse. Et forenet Tyskland ville have blomstret – men det skulle ikke være således. Koreakrigen, der har truet os fra dens begyndelse i 1950 og frem til nutiden, gav Stalin en mulighed for at slå tilbage mod angloamerikansk militært pres i Europa, gennem en ubevogtet bagdør i Asien. I tilbageblik fulgte der en anden form for mareridt efter Anden Verdenskrig, fordi Roosevelt døde, og hans planer og idealer blev begravet sammen med ham af britisk imperialisme.

Inden for sin Firemagtsaftale foreslog LaRouche at bruge den amerikanske forfatnings enestående træk til at forankre udstedelsen af massive mængder af kreditskabelse til produktiv investering, med vægt på infrastruktur. Der findes ingen måde, hvorpå man kan gå i gang med at transformere de millioner af ufaglærte arbejdere i Indien, for eksempel, til faglært arbejdskraft, uden en massiv skabelse af infrastruktur.

Tilbage i 1945 mislykkedes det for os at skabe den verden efter krigen, som vore helte forventede og fortjente. I stedet for dette lysende løfte, tilbragte vi et helt liv under truslen om atomkrig – en trussel, der stadig består den dag i dag. Men i dag er der åbnet op for et nyt alternativ, takket være Lyndon LaRouches kreative vision, centreret omkring Bælte & Vej Initiativet, lanceret af Kinas præsident Xi Jinping, og i hvilket flere end 100 lande nu deltager.

I dag blev Mahatir Mohamad, i en alder af 92, genindsat som premierminister for Malaysia 15 år efter, han sidst forlod

denne post, og han er således den ældste, valgte leder i verden. Mahatir Mohamad er velkendt på internationalt plan for sin åbenlyse enighed med Lyndon LaRouche, for eksempel, med hensyn til George Soros. Han tiltræder embedet som en verdensleder, der er muslim, og som også frem for alt andet er en stærk tilhænger af Bælte & Vej Initiativet, som han i dag sagde, han havde detaljeret foreslået i et personligt brev til præsident Xi Jinping.

Mahatir Mohamads lederskab og støtte til Bælte & Vej Initiativet er ikke alene vigtigt for Sydøstasien, men også ekstremt vigtigt for Mellemøsten, der nu er i færd med at blive angrebet af en farlig stedfortræderkrig. Bælte & Vej er det tvingende nødvendige svar for Sydvestasien – som Lyndon LaRouche i mere end 40 år har foreslået, og som Franklin Roosevelt ville være enig i.

Se Lyndon LaRouche: »[The Time Has Come for a New System](#)«, *EIR*, 19. dec., 2008.

Foto: Den russiske præsident Putin under militærparaden, der markerer 73-året for Sejr i den Store Patriotiske Krig 1941-45. Et minuts stilhed. 9. maj, 2018. (en.kremlin.ru)

Valget af Mahatir i Malaysia har globale implikationer

10. maj, 2018 – Ligesom Brexit-valget til fordel for Storbritanniens udtræden af EU, valget af den filippinske præsident Rodrigo Duterte og valget af den amerikanske præsident Donald Trump, så repræsenterer dr. Mahatir Mohamads tilbagevenden til lederskabet i Malaysia det igangværende paradigmeskifte og kunne potentielt have en betydningsfuld

indflydelse på løsningen af kriser i Mellemøsten og andre udviklingsområder i verden.

En erhvervsmand, der har arbejdet tæt sammen med Mahatir og dennes førende, økonomiske rådgiver, Daim Zainuddin, omkring projekter i hele verden, sagde til *EIR* i dag, at han har set, at Mahatir stadig nyder en enorm respekt i hele verden, inklusive i særdeleshed i de islamiske nationer, for sit forsvar for udvikling og suverænitet.

Man bør huske, at *EIR* i stor udstrækning cirkulerede Mahatirs taler og skrifter i hele verden i den periode, hvor Mahatir stillede sig i spidsen mod George Soros og IMF efter »Asienkrisen« i 1997. På det tidspunkt kørte *Wall Street Journal* en vildt irrationel reaktion på forsiden: »Malaysias Mahatir finder underlig kilde til Soros-kampagne: Asiatiske landes medier bruger den amerikanske konspirationsteoretiker Lyndon LaRouche, jr.« Argentinas præsident Nestor Kirchner og andre verdensledere blev influeret af Mahatirs mod og hans demonstration af, at en nation kunne overleve et britisk finansstormløb ved at gå op imod det.

Igen i dag kunne dette få en effektiv virkning og bidrage globalt til transformationen til det Nye Paradigme. Mahatir gav i dag i sin pressekonference udtryk for sin stærke støtte, både historisk og endnu i dag, til Bælte & Vej-processen.

I et interview med *EIR* den 16. feb., 2016 kommenterede dr. Mahatir sit møde med Xi Jinping kort tid efter, at præsident Xi annoncerede den Maritime Silkevej i Indonesien. Han og Xi skabte en ny organisation ved navn »Ching Ho-foreningen«, navngivet efter admiral Ching Ho (Zheng He), der anførte den enorme armada af kinesiske skattefartøjer i det 15. århundrede. Mahatir sagde:

»[Ching Ho] er en bemærkelsesværdig leder, en bemærkelsesværdig mand. Han kom med meget magtfulde styrker, ikke for at erobre, men for at etablere diplomatiske

relationer med lande. Kina har aldrig forsøgt at erobre lande. De ønskede at etablere diplomatiske relationer og handel med disse lande. Dette står i modsætning til de første portugisere – med Vasco da Gama, Alfonso de Albuquerque og Diego Lopes de Sequeira – som kom her med det formål at erobre. Portugiserne ankom i Malacca i 1509. To år senere erobrede de Malacca. Kineserne havde været i Malacca i mange, mange år før dette, og erobrede aldrig Malacca, til trods for, at de havde så mange kinesere i dette land, der kunne have dannet en femte kolonne for dem. Men de prøvede aldrig på at erobre det. Så der er forskel på Ching Ho og portugiserne og de andre europæere. Ching Ho etablerede venskaber. Så denne forening, som vi vil danne, sker for at fejre venskab mellem nationer. Der bliver en pris for folk, der arbejde mest for at frembringe venskab mellem lande.« (se *EIR*, 7. marts, 2014, »Mahathir: The British Empire and Its U.S. Minions Foment Global War«)

Foto: Dr. Mahatir Mohamad bliver verdens ældste, valgte leder. Hans opposition har netop vundet et flertal i Malaysias parlament med 112 pladser over det regerende partis 76 pladser – det første regeringsskifte, siden uafhængigheden fra briterne i 1957.

Mahatir taget i ed som Malaysias premierminister; roser Kinas Bælte & Vej

10. maj, 2018 – Dr. Mahatir Mohamad, 92 år, er blevet taget i ed som Malaysias nye premierminister efter den fantastiske og overvældende sejr, som blev vundet af koalitionen, han samlede

for at udfordre sit tidligere UMNO-parti og sin tidligere protegé Najib Razak, som var blevet afsløret som ekstremt korrupt. Mahatirs pressekonference her til morgen fokuserede på Kina, eftersom han for en dels vedkommende havde ført kampagne imod de høje låneomkostninger for nogle af de projekter, Kina har indledt i Malaysia som en del af Bælte & Vej. Men han gjorde det klart, at han fuldt ud støtter Bælte & Vej og vil arbejde tæt sammen med Kina, alt imens han imidlertid ønsker at revidere nogle af kontrakterne.

Et udskrift af hans svar på det første spørgsmål til ham, om Kina og Bælte & Vej:

»Vi må undersøge alle de ting, som den foregående regering har gjort, ikke alene omkring Kina – mange ting internt i landet. Kina har lang erfaring i at behandle ulige traktater [under briterne], og Kina genforhandlede dem. Så, om nødvendigt, vil vi genforhandle betingelserne. Men, hvilken mængde penge har regeringen lånt? RM55 mia. [\$14 mia.] til Øst-vest-jernbanen, og en masse andre ting, som vil blive en stor byrde for regeringen. Regeringen må forsøge at reducere låntagning, i modsat fald vil vi få vanskeligheder.

Med hensyn til problemet Bælte & Vej. Vi har intet problem med det. Bortset fra, at vi ikke ønsker at se krigsskibe i regionen, for krigsskibene tiltrækker andre krigsskibe, og tingene bliver anspændt. I fortiden har vi haft en atomvåbenfri zone, så vi ønsker ikke at have potentiel krig i dette land.

Men vi støtter Bælte & Vej-programmet. Jeg har faktisk selv skrevet til Xi Jinping om behovet for en landforbindelse med Europa ved hjælp af tog, de er hurtigere end skibe. Da efterspørgslen på olie steg, blev skibene bygget større og større og nåede op på en halv mio. ton, men togene er forblevet små, ikke lange nok. Så jeg foreslog Xi Jinping i et personligt brev, at vi må have store tog, og Kina har teknologien til at bygge store tog, der kan bringe varer til

Europa og ligeledes gøre Centralasien – Kasakhstan, Usbekistan osv. – mere tilgængelig for transport af deres varer, deres råmaterialer, til Kina, til Japan og til Sydøstasien.

Det er vores politik.«

Foto: En smilende Mahatir Mohamad, 92 år, har netop vundet valget i Malaysia og bliver landets syvende premierminister. Han var tidligere premierminister i perioden 1981-2003.

Konflikt mellem Iran og Israel blusser op i Syrien

10. maj, 2018 – Kampe mellem Israel og Iran er blusset op, med Syrien, der er blevet krigsskuepladsen. Sent om natten den 9. maj anklagede Israel den iranske Revolutionsgardes Quds-styrke for at affyre 20 raketter mod de israelskbesatte Golan-højder. Talsmand for de Israelske Forsvarsstyrker (IDF), brigadegeneral Ronen Manelis, sagde, ingen af dem ramte israelsk territorium; fire raketter blev opfanget af Iron Dome-systemet, og resten landede på syrisk jord. Israel siger som respons, at det angreb 50 lokaliteter i Syrien, som det hævder, er baser for iranerne, og som Manelis definerede som »en af det Israelske Luftvåbens største operationer i det forgangne årti«.

Det Russiske Forsvarsministerium sagde, at Israel udsendte 28 fly, der affyrede mindst 60 missiler, af hvilke halvdelen blev opfanget; Den Syriske Arabiske Hær rapporterer tre mennesker dræbt. Ruslands viceudenrigsminister Mikhail Bogdanov sagde, hans land var bekymret over voksende militære spændinger mellem Israel og Iran over Syrien. »Dette er alt sammen meget alarmerende, det vækker bekymring. Der bør arbejdes på at

deeskalere spændinger«, citerede TASS Bogdanov for at sige.

Manelis sagde, israelske styrker angreb køretøjet, der lancerede raketterne, såvel som også fem batterier fra det syriske antiluftskyttssystem. Han sagde også, at IDF advarede den syriske hær om ikke at intervenere og informerede russerne forud for angrebet, gennem dekonfliktions-aftalen mellem Rusland og Israel.

Det Syriske Arabiske Nyhedsagentur, SANA, bekræftede, at Israel lancerede »titals« raketter, af hvilke nogle ramte deres mål og ødelagde en af deres radarstationer.

Pressesekretær for Det Hvide Hus, Sarah Sanders, sagde i et interview til Fox News, at den opblussede situation med Israel i Golan »blot er en yderligere demonstration af, at man ikke kan stole på det iranske regime og endnu en god påmindelse om, at præsidenten traf den rette beslutning om at træde ud af Iran-aftalen«.

Angrebene fandt sted få timer efter den israelske premierminister Benjamin Netanyahus tilbagevenden fra Moskva, hvor han diskuterede sine bekymringer over Syrien/Iran med den russiske præsident Vladimir Putin.

Israels forsvarsminister Avigdor Lieberman sagde om angrebet: »De [Iran] må huske på talemåden, hvis det regner på os, stormer det på dem. Jeg håber, vi har afsluttet denne episode, og at alle forstod.« Lieberman sagde, at Israel ikke ønsker en eskalering, men »ikke vil lade nogen angribe os eller bygge infrastruktur til at angribe os i fremtiden«.

Fra Frankrig blev en erklæring udstedt i præsident Macrons navn, der sagde, at »Han opfordrer til deeskalering« og at Macron ville diskutere sagen med den tyske kansler Angela Merkel, når han mødes med hende i Aachen senere på dagen.

Foto: Israel har lanceret massive missilangreb mod iranske militære mål i Syrien.

Leibniz havde ret: Korea beviser, man kan ændre det værste til det bedste, hvis den politiske vilje er til stede

Leder fra LaRouchePAC, 8. maj, 2018 – Alt imens massemedierne sørgede for, at den vestlige verdens opmærksomhed i dag var naglet til præsident Trumps tale, hvor han annoncerede, at USA trak sig ud af Iranaftalen – baseret på endnu en række britiskfabrikerede Store Løgne – så foregik dagens store begivenheder, der faktisk ændrer verdenshistorien, alle sammen på den asiatiske front.

* Den kinesiske præsident Xi Jinping holdt et todages overraskelsesmøde den 7.-8. maj med den nordkoreanske leder Kim Jong-un i den kinesiske havneby Dalian, hvor de diskuterede vejen frem på Koreahalvøen. Kim erklærede: »Så længe, relevante parter opgiver deres fjendtlige politikker og fjerner sikkerhedstrusler mod D.P.R.K., er der ingen grund til, at D.P.R.K. skal være en atomvåbenstat, og atomvåbenafrustning kan realiseres ... Jeg håber at opbygge gensidig tillid med USA gennem dialog.«

* Den sydkoreanske præsident Moon Jae-ins forslag til nordkoreanerne om et »Nyt økonomisk kort over Koreahalvøen« skal angiveligt involvere byggeriet af »tre bæltter«: en jernbane fra Sydkorea gennem Nordkorea og videre ind i Rusland; en jernbane, der løber i øst-vestlig retning langs

det, der nu er den demilitariserede zone, eller DMZ; og endnu en nord-sydgående jernbane, som forlænges ind i Kina – og herfra kobler op til hele Bælte & Vej. Asiatiske medier promoverer ligeledes det historiske projekt for Tumen-floden som en del af pakken for politikken for Koreahalvøen.

* Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankom i dag til Japan til det første besøg af den kinesiske premierminister i otte år, til bilaterale diskussioner og til dernæst at deltage i det 7. ledermøde for Japan-R.O.K. (Republikken Korea; Sydkorea) den 9. maj. Li udtrykte sine forventninger om, at »de tre lande vil cementere tillid og søge samarbejde og bidrage til regional udvikling, fremgang og fred«.

Asien er stedet, hvor fremtiden i dag bygges, erklærede Helga Zepp-LaRouche. Det er den eneste del af verden, der vokser økonomisk, så meget, at det er lokomotivet, der trækker de øst- og centraleuropæiske økonomier og enhver anden nation, der er begavet nok til at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet. Der finder ingen reel økonomisk vækst sted i Europa eller USA, og der kan heller ikke komme nogen, før også de opgiver Det britiske Imperiums finanssystem, tilslutter sig Bælte & Vej og følger Lyndon LaRouches politik, der er nedfældet i de Fire Love.

»Det, der er ved at vokse frem, er et nyt sæt relationer mellem nationer«, understregede Zepp-LaRouche, »nye relationer, baseret på win-win-samarbejde med færdsel i begge retninger«. Disse nye relationer er allerede i kraft, og de udgør kernen i det Nye Paradigme, som på lang sigt alene kan sikre den menneskelige races overlevelse.

De projekter, der nu diskuteres og bygges – Tumen-floden, Koreas »tre bæltter«, Transaqua i Afrika – er alle sammen *vore* projekter og politikker, som i årtier er blevet specificeret og promoveret af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere. Og nu bevæger verden sig i denne retning; *vores* retning.

Det er tåbeligt og selvmorderisk at lade som om, dette fremvoksende Nye Paradigme ikke eksisterer, erklærede Zepp-LaRouche. De, der, ligesom Tysklands Angela Merkel, der belærer nationerne i Øst- og Centraleuropa om, at de ikke bør tilslutte sig Bælte & Vej, fordi EU har en bedre, mere »gennemskuelig«, mindre »korrupt« »Europæisk-asiatisk Plan for Konnektivitet«, gør sig selv til grin over hele planeten. Selv enhver struds med respekt for sig selv er begyndt at hive hovedet op af sandet, for ikke at blive sammenlignet med Merkel, Macron og May.

Koreahalvøen, understregede Zepp-LaRouche, er et bevis på princippet om, at de værste situationer i verden kan transformeres til de bedste, så længe den politiske vilje er til stede – og i Korea har denne vilje vist sig at være der, kommende fra Kina, Rusland og USA.

Med det Nye Paradigme, der nu er ved at blive til virkelighed, og med Det britiske Imperiums finanssystem, der er ved at kollapse, er Imperiet nu i en situation, hvor de ikke kan vinde; men de kunne stadig lykkes med at få hele verden til at omkomme i flammehavet sammen med dem. De står tilbage med muligheden for at fremprovokere krige – som det er deres plan med den Iran-politik, som Trump i dag formulerede – og forlade sig på befolkningens godtroenhed med f.eks. at tolerere Det britiske Imperiums statskupforsøg mod Trump-administrationen.

Det er vores opgave, ifølge Zepp-LaRouche, at »uddanne befolkningen i det strategiske billede, hele billedet«, så de indser den eksistentielle fare, som britisk geopolitik frembyder, og således, at de kan handle på grundlaget for, at dette er den bedste, og muligvis sidste, mulighed for at redde civilisationen.

Foto: Præsident Moon Jae-in (højre) og den nordkoreanske leder Kim Jong-un havde en kort samtale forud for deres topmøde, i lobbyen i Peace House, stedet for det Interkoreanske Topmøde 2018, i Punmunjeom den 27. april. (2018 Inter-Korean Summit

Putin udsteder Maj-dekret, som fremlægger mål for politikken frem til 2024

8. maj, 2018 – Vladimir Putin overtog præsidentembedet i Rusland i går og underskrev, efter sin indsættelsestale, en eksekutiv ordre om den Russiske Føderations nationale og strategiske mål, som fastsætter hans regerings politik til og med 2024. Det såkaldte Maj-dekret er en stærk hensigtserklæring om den retning, som Putin vil instruere sin nye regering til at vedtage, og som giver genlyd af både tonen og de specifikke punkter, som han fastslog i sin tale 1. marts til den føderale forsamling. Maj-dekretet begynder:

»Med det formål at opnå gennembrud inden for videnskab og teknologi samt socialøkonomisk udvikling i den Russiske Føderation, øge landets befolkning, forbedre vore borgeres levestandard og livsbetingelser og skabe et miljø og muligheder for alle for at opfylde deres potentiale, har præsidenten instrueret regeringen om at opnå de følgende, nationale udviklingsmål frem til 2024:

- Sikre en holdbar, naturlig befolkningstilvækst;
- øge den forventede levealder til 78 år (80 år i 2030);
- sikre bæredygtig vækst af reelle lønninger, såvel som også en vækst i pensionerne over inflationsniveauet;
- halvere fattigdommen;
- forbedre boligvilkårene for mindst 5 millioner husstande årligt;
- accelerere den teknologiske udvikling og øge antallet af

organisationer, der er engageret i teknologisk innovation, til 50 % af totalen ...«

Hele Maj-dekretet kan læses på engelsk her:
<http://en.kremlin.ru/events/president/news/57425>

Foto: Vladimir Putin blev indsat som Ruslands præsident for endnu en seksårs periode frem til 2024.

Videnskab: Menneskets forhold til universet.

6. lektion i LaRouchePAC's undervisnings-serie 2018, »Hvad er det Nye Paradigme«, 14. april, 2018

Det emne, vi vil tale om i dag, er stort. Vi vil fokusere vores opmærksomhed på nogle specifikke aspekter af, hvad videnskab er; hvad det fortæller os om os selv og vores plads i universet. Jeg vil gerne lægge ud med en iagttagelse, som er, at menneskets intellekt er i en vis forbindelse med universet som helhed. En af de fundamentale grundsætninger hos dem, der skabte renæssancen, såsom Nicolaus Cusanus, og hos videnskabsfolk som Johannes Kepler og Leonardo da Vinci, er, at mennesket er skabt i Guds billede.

Download (PDF, Unknown)

Meddelelse: OBS!

**Helga Zepp-LaRouche
Internationale Webcast
onsdag 9. maj, 2018 kl. 18:
Med spændingerne, der stiger,
hold jer det store billede
for øje**

newparadigm.schillerinstitute.com

De bredere, strategiske implikationer af præsident Trumps beslutning om Iran-aftalen står endnu ikke klart. Det, der står klart, er, at Det britiske Imperium og dets allierede har til hensigt at optrappe spændingerne, især mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina. Deres mål er at sabotere det Nye Paradigme, som er i færd med at vokse frem omkring en Firemagtsaftale mellem Kina, Rusland, Indien og USA, centreret omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, der fortsat vinder støtte fra flertallet af regeringer på trods af de desperate bestræbelser fra initiativets geopolitiske modstandere, der sætter sanktioner, regimeskifte, terrorisme og stedfortræderkrige ind for at stoppe det.

Det bør ligeledes bemærkes, at hjulene bliver ved med at falde

af Russiagate-dampromlen, med dommere, der afsiger domme, som udfordrer den juridiske lejemorder Robert Muellers seriemagtovergreb. Desuden bliver de tjenester, der står bag, i særdeleshed FBI, udrenset, gennem fyringer og afskedsbegæringer, i forventning om kommende anklageskrifter.

Tiden er ikke til spekulationer i lænestolen eller nedtrykt underkastelse. I sidste uge udstedte Helga Zepp-Larouche en udfordring om at rejse en begejstret, hidtil uset mobilisering på vegne af det Nye Paradigme. Hør med i denne uge – ONSDAG, 9. MAJ – når hun opridser det, der må gøres for at opnå sejr over de degenererede oligarker, der er engageret i et kollapsende forsvar for det Gamle Paradigme.

Det, der står på spil, bag tirsdagens præsidentielle annoncering

Leder fra LaRouchePAC, 7. maj. 2018 – Det af britisk efterretning anstiftede forsøg på at »kuppe« præsident Donald Trump gennem afsættelse eller lyssky retsforfølgelse, udkæmpes nu med mere og mere kraft. Lyndon LaRouches bevægelse har bidraget bravt til denne kamp gennem sit »Mueller-dossier«.

De britiske geopolitikeres fremstød for at tvinge Trump ud af præsidentskabet er nu blevet en total krigskonfrontation med Rusland og Kina, som bruger iscenesatte begivenheder til at forsøge at tvinge Trump ind i krige, hvis de ikke kan tvinge ham ud. De »udbryder-allierede« Israel og Saudi-Arabien bedriver krigsmageri imod Iran, Syrien og Libanon og begår folkemord imod Yemen; men de virkelige mål er Rusland og Kina.

Husk, at *formålet* for kampen mod det britiske anti-Trump-kup var et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem store nationer, for fred og en genopretning af den økonomiske proces efter det ødelæggende London/Wall Street-krak i 2007-08 og Bush- og Obama-administrationernes konstante krige. Trumps planer for et sådant samarbejde og en sådan genopbygning, og imod sådanne krige, var grunden til, at amerikanerne kæmpede for at bevare ham i embedet. Det var grunden til, at de britiske geopolitikere og eliterne fra »Gamle Europa« erklærede ham krig.

For faktisk at besejre det britiske kup mod præsidenten kræver det, at vi besejrer den britiske krigskonfrontation mod Rusland og opnår dette nye paradigme. Og amerikanere kan ikke søge fred og økonomisk genoplivning samtidig med, at de tolererer forsøget på at tvinge præsident Trump ud – for i stedet at bringe en krigspræsident ind, som vi ikke behøver nævne her, og en Kongres, der forsøger at vedtage sanktioner, der fører til krig.

I det årti, der er gået, siden dette forfærdelige, globale krak og økonomiske kollaps i 2008, har Kina båret faklen for økonomisk vækst og for kredit til ny og mere produktiv vækst, næsten alene. I Bælte & Vej Initiativet, der har eksisteret siden 2013, og som Rusland har tilsluttet sig, og med voksende støtte fra Japan og samarbejde fra Indien, ligger det nye paradigme, som menneskeheden behøver.

Det boomer: Handel mellem Kina og de 71 nationer, der nu på signifikant vis deltager i Bælte & Vej, røg op på \$1,45 billion i 2017 med en stigning på mere end 10 % om året. Det er mere end handlen mellem USA og Kina og handlen mellem Vesteuropa og Kina lagt sammen, og med en næsten ligelig balance mellem eksport og import til og fra Kina. Disse lande bygger i fællesskab nye, højteknologisk infrastruktur, der øger deres befolkningers produktivitet.

I modsætning hertil klagede tyske industriselskaber i denne

uge bittert til deres regering over, at de seneste, anti-russiske sanktioner gav dem store tab og sagde, »Behovet for en politisk strategi for deeskalering er åbenlyst klart. Der er politikere nok, der forårsager konflikter eller vælger en konfronterende fremgangsmåde. Vi har brug for folk, der bygger broer, folk, der har modet til at indsætte deres politiske kapital til fordel for gensidig forståelse.« En sjælden indsigt for Tyskland.

Ved ikke at vedtage et nyt paradigme, står USA over for endnu et finanskarak; og det spilder den stærke relation, præsident Trump har med Kinas præsident Xi Jinping og tydeligvis ønsker at have med Ruslands præsident Putin.

Produktivitet er det, den amerikanske, såkaldte »genrejsning« mangler; produktivitet og kreativitet i betydningen af Lyndon LaRouches »Fjerde Lov«, som kræver et »forceret program for fusionskraft og rumforskning«. LaRouchePAC's brochure, *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*^[1], er nu ude i en tredje, massecirkuleret udgave til dette formål.

[1] Se også LaRouchePAC Monday Update: A Strategy for Victory: LaRouchePAC's 2018 Campaign to Win the Future, <https://www.youtube.com/watch?v=3geTipW7Wkw>

Foto: Præsident Donald J. Trump går om bord på Marine One på Joint Base Andrews. 5. maj, 2018. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

Mandagsopdatering fra

LaRouchePAC: En strategi for sejr: LaRouchePAC's kampagne 2018 for at vinde fremtiden

Lad os fejre menneskehedens fremtidige ånd Helga Zepp-LaRouches budskab på sejrsdagen for Anden Verdenskrig

Blot 73 år efter Anden Verdenskrig, hvor folk responderede til denne forfærdelige katastrofe med det højtidelige løfte, »Aldrig mere«, står vi atter en gang på randen af en mulig varm krig.

Med den ene provokation efter den anden, der er mere gennemskueligt falsk end den foregående, fortsætter City of Londons imperie-oligarkers krigsparti og deres Wall Street-neokonservative/neoliberale partnere deres bestræbelser for at sabotere muligheden for det Nyt Paradigme, som vokser frem i Eurasien til, i åndeløst tempo, at blive en verdensomspændende bevægelse. Til trods for, at det nu er afsløret, at alle svindelnumrene under falsk flag, med Russiagate, Skripal-forgiftningen og de kemiske våben i Douma, har deres oprindelse i britiske efterretningskredsens syge hjerner, så er de atter i gang, denne gang med Netanyahu, der hævder, han har

»bevis« for, at Iran aldrig afsluttede sit atomprogram, i et forsøg på at få USA til at gå i fælden med endnu en katastrofal krig i Mellemøsten og en mulig atomar konfrontation med Rusland. Mange i Vestens regeringer er nu atter trådt ud på denne glatte glidebane, som Nürnbergprocessen advarede om, gennem at overtræde folkeretten og de principper, der er fastlagt i De forenede Nationers charter.

Men deres magt svinder i takt med, at de i stigende grad er blevet tvunget til at agere i deres eget navn, og således afslører sig selv. Deres evne til at bevare kontrollen har også været for nedadgående, pga. udfordringen fra den Nye Silkevej og det Nye Paradigme, som den repræsenterer. I løbet af de seneste uger har diplomatiske og økonomiske begivenheder og topmøder i høj grad fremmet dette Nye Paradigme. Det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina og integrationen af Bælte & Vej Initiativet og den Eurasiske Økonomiske Union har skabt håb for især udviklingslandene, der ser en chance for, for første gang, at overvinde fattigdom og underudvikling.

Den bedste måde at mindes tabene, lidelserne og heroismen hos de personer, der mistede livet i den Store Patriotiske Krig, er ved at skabe en ny æra for menneskeheden, der sætter konceptet om én menneskehed i første række og på denne måde skaber en ny, international orden, der for altid overvinder geopolitik. Imperialisme må besejres som et levn af et dyrisk menneskebillede og erstattes med det ædle billede af mennesket som den eneste, hidtil kendte, skabende art i universet.

Lad os fejre menneskehedens fremtidige ånd, der så smukt er udtrykt i Ode til Glæden af Friedrich Schiller og Ludwig van Beethovens 9. symfoni:

»Alle mennesker forsones ... Favnet være millioner! Glædens kys til hver især! Brødre – over stjerners hær må der bo en mild forsoner.«

Mindehøjtidelighed i Berlin for Hans Excellence præsident Saleh al-Sammad fra Yemen

5. maj 2018 – Den 1. maj deltog Schiller Instituttet i mindehøjtideligheden i Berlin for den myrdede, fungerende præsident for Yemen, Saleh al-Sammad, arrangeret af Yemen-sammenslutningen i Tyskland. Præsident Al-Sammad og hans kammerater blev angrebet den 19. april af tre laserstyrede missiler fra den saudiskledede koalition, hvis angrebsfly dirigeres af britiske og amerikanske officerer i kommandocentret i Saudi-Arabien. Drabet på en statsleder er en krigsforbrydelse og signalerer, at forhandlinger om en politisk løsning er afvist. Det er en del af en optrapning af krig fra vestlige magters og Israels side, som nu handler uden for FN-systemet for international lov (folkeretten), og som omgående må stoppes.

Mindetalen, som for en dels vedkommende blev udlagt som video og fuld tekst via Facebook, blev hilst af yemenitiske aktivister; den blev udlagt på Fouad al-Ghaffaris webside i Yemen. Kim Sharif, en yemenitisk fredsaktivist fra Storbritannien, takkede Schiller Instituttet for den konstante støtte og sagde, »Vi vil aldrig glemme alle dem, der stod sammen med os i disse vanskelige tider.«

Her er talens fulde ordlyd, læst op af Elke Fimmen fra det tyske Schiller Institut:

Mindehøjtidelighed for den myrdede, fungerende præsident for Yemen, Saleh al-Sammad, Berlin, 1. maj, 2018.

Vi er samlet her i dag for at vise vores respekt for Saleh al-Sammad, Yemens fungerende præsident, der blev myrdet af et målrettet luftangreb fra den saudiske koalition den 19. april. Jeg overbringer i denne anledning en hyldest fra fr. Helga Zepp-LaRouche, præsident for og stifter af det internationale Schiller Institut.

Mordet på Saleh al-Sammad og hans seks kammerater var en krigsforbrydelse, en overtrædelse af folkeretten, en terroristoperation og er det sørgelige klimaks på mere end tre år med saudisk-britisk-amerikansk aggression imod befolkningen i Yemen, der allerede har skabt millioner af ofre.

Dette må være den endelige alarmklokke om at vågne op og ikke længere være passiv tilskuer til, at folkemord og overtrædelse af folkeretten finder sted hver eneste dag uden, at medierne overhovedet rapporterer om det!

Saleh al-Sammad var, ifølge alle beretninger, en mand for fred og dialog, der i de sidste tre år arbejdede under de mest vanskelige omstændigheder sammen med alle kræfter, der er parat til det, for at føre sit land ud af den diplomatiske og politiske isolation, beskytte Yemens befolkning fra den morderiske aggression og give landet en fremtid. Det kom til udtryk i hans motto: »En hånd bygger, og en anden beskytter.«

Den nyvalgte præsident for det Øverste Politiske Råd, Mahdi al-Mashat, understregede, at præsident Saleh al-Sammads projekt, »én hånd bygger, og en anden beskytter«, fortsat bør gives højeste prioritet og omsættes til virkelighed. Da han blev taget i ed i parlamentet, opfordrede han befolkningen til at samarbejde på alle niveauer for at bygge en lysende fremtid.

Dette er et ekstremt vigtigt koncept, for det betyder, at selv ud af de værste rædsler og skæbneslag, vokser der en ophøjet kraft for det Gode frem, som kan overvinde det stærkeste tyranni. Dette var også den store, universelle videnskabsmand

Gottfried Wilhelm Leibniz' og den tyske Frihedens Digter Friedrich Schillers faste overbevisning.

Og en optimistisk fremtid for Yemen er absolut mulig: Yemen er beliggende ved en enestående korsvej mellem den Maritime Silkevej og Verdenslandbroen med dens forbindelse til Afrika. Landet har en meget rig historie, en årtusindgammel kultur og en kreativ befolkning. I samarbejde med andre nationer kan Yemen blive en skinnende perle for det nye, globale paradigmes »win-win«-samarbejde og udvikling.

Schiller Instituttet vil udgive en rapport for genopbygningen af Yemen, med titlen, »Felix Yemen«, i midten af maj måned, som vil behandle Yemens potentiale og landets særlige rolle i sammenhæng med den Nye Silkevej.* I denne rapport er præsident Saleh al-Sammads ledemotiv også citeret, og et billede viser ham under en vigtig tale sidste september, hvor han takkede BRIKS-landene for at tage situationen i Yemen op på deres topmøde i Xiamen.

For at vise alle ofrene for den mere end tre år lange aggressionskrig passende respekt, er det vores ansvar i Tyskland nu at sikre, at visionen for en fredelig, produktiv fremtid for menneskeheden som helhed bliver virkelighed, og at afslutte destruktive imperium-geopolitikker én gang for alle.

Mange tak.

** Rapporten fulde titel er: »Operation Yemen: Yemens genopbygnings-mirakel og forbindelse med Bælte og Vej.«*

Foto: Lederen af Yemens Højeste Politiske Råd, fungerende præsident, Saleh al-Sammad, blev den 19. april, 2018, dræbt under saudiskledede luftangreb i provinsen Hodeidah, Yemen. Æret være hans minde.

Krig eller fred

– Det afgørende øjeblik er kommet

Leder fra LaRouchePAC, 6. maj, 2018 – Den fremvoksende løsning på den længe betændte Koreakrise frembyder en positiv model: uanset, hvor umedgørlig, en situation synes at være; hvis verdens store magter kan arbejde sammen, kan ethvert problem overvindes. Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin arbejdede sammen hen mod et fælles mål, der giver alle sider, inklusive Kim Jong-un, mulighed for at have tillid til processen som helhed. Med den Nye Silkevejs udviklingsproces, der ligger bag den politiske dialog, kan win-win-resultatet klart ses af alle partier.

Hvorfor kan denne proces ikke anvendes på de andre krisepunkter? Det britiske Imperium har altid været beroende på sådanne regionale kriser, som i de fleste tilfælde oprindeligt blev skabt af briterne selv, for at tvinge de globale magter til at stille op på modsatte sider – arabere versus jøder; sunni versus shia; Øst versus Vest. Hvis USA ophørte med at spille håndhæver for disse britiskkontrollerede konflikter og i stedet gik sammen med Kina og Rusland i den Nye Silkevejsånd, kunne alle disse konflikter relativt hurtigt blive løst, som i Korea.

Trump har insisteret på, at USA må ophøre med sin rolle som »verdens politibetjent« på vegne af Imperiet – og alligevel skriger krigspartiet i USA nu på krig mod Iran, krig mod Rusland over Ukraine og på en permanent kolonialistisk besættelse og opsplittning af Syrien. USA's flåde har netop gendannet den Anden Flåde til at afpatruljere Nordatlanten –

flåden var blevet de-aktiveret i 2011 – baseret på det vanvittige forslag, at Rusland og Kina pludselig er blevet »stormagtstrusler« mod USA, som den nye Nationale Forsvarsstrategi erklærer. Det samme krigsparti giver også troværdighed til de svindelagtige påstande, som Bibi Netanyahu har præsenteret, nemlig, at Iran »stadig« fremstiller atomvåben, på trods af IAEA's offentlige tilbagevisning af denne løgn.

Alt imens Kinas Bælte & Vej danner grundlaget for det store potentiale for et nyt paradigme for menneskeheden, baseret på udvikling og fælles fremskridt, så er det vestlige banksystems risikable system det, der danner grundlaget for briternes og deres aktiver i USA's fremstød for krig. Økonom og historiker Nomi Prins skrev i sidste uge: »I dag står vi meget tæt – hvor tæt, ved vi endnu ikke – ved randen af en farlig, finansiel afgrund. De risici, som de største af de private banker udgør, eksisterer stadig, men nu er de endnu større, end de var i 2007-08 [henved 40 % større, -red.], og opererer nu i en arena af endnu mere gæld.« Uden en gennemførelse af det totale LaRouche-program – med en genoprettelse af et videnskabsdrevet program for fusionskraft og udforskning af rummet, skabelse af statslig bankpraksis for at skabe statslig kredit til realøkonomien, samt en Glass/Steagall-reform af det bankerotte finanssystem – er der ingen mulighed for, at denne boble ikke snart brister. Imperiets finansherrer ville foretrække krig – ikke blot en lokal krig, men en krig med Rusland og Kina, hvis samarbejde i Bælte & Vej truer deres plyndringsrettigheder i udviklingslandene.

Den største fare for Imperiet er, at Trump vil leve op til sin plan om at etablere venskabelige relationer med både Rusland og Kina og således bryde denne imperieopsplitning. Russiagate-kupforsøget mod Trump er britisk efterretnings respons til denne fare. I den forgangne uge tildelte den amerikanske føderale dommer T.S. Elliott III dette kupforsøg et slag og sagde til Muellers heksejagt-team, at de langt havde

overskredet deres mandat og havde anklaget Trump-medarbejdere, der overhovedet intet som helst havde at gøre med nogen som helst forbindelse til Rusland, udelukkende for at tvinge dem til at »syng« eller »komponere« information, der »ville reflektere tilbage til hr. Trump og føre til hans retsforfølgelse eller afsættelse, eller hvad som helst«.

Retssystemet i USA er blevet undergravet, med begyndelse i George Bush' Patriot Act, NSA's masseudspionering af befolkningen og efterretningssamfundets korrupsion under både Bush og Obama. Dette korrupte system er nu selv på anklagebænken.

Spørgsmålet om krig eller fred vil ikke blive afgjort på baggrund af nogen af disse krisesituationer, men derimod af, om det amerikanske folk i sig finder viljen til at adressere dem alle på én gang, for at skabe det Nye Paradigme, med LaRouches Fire Love og USA's deltagelse i den Nye Silkevej, på globalt plan. Den reviderede LaRouchePAC-brochure om denne nødvendighed, *LaRouche's Four Laws – America's Future on the New Silk Road* (LaRouches Fire Love – Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej), er nu udgivet og tilgængelig for distribution. Gå til den som død og helvede.

Foto: Præsident Moon Jae-in og formand for Kommissionen for Statsanliggender Kim Jong-un inspicerer æresgarden under den officielle velkomstceremoni foran Fredshuset, Panmunjeom. 27. april, 2018. (Inter-Korean Summit Press Corps)

USA 's Udenrigsministerium

afskærer finansiering af Syriens Hvide Hjelme

4. maj, 2018 – CBS News rapporterer, at USA's Udenrigsministerium har stoppet med finansiering af de berygtede Hvide Hjelme; en finansiering, der udgjorde en tredjedel af organisationens finansiering.

»De får nu ikke nogen amerikansk finansiering, eftersom Udenrigsministeriet siger, støtten er 'under revision'«, rapporterede CBS. CBS citerede de Hvide Hjelmes leder Raed Saleh for at sige, at der ikke var tegn på, at finansieringen ville stoppe, for to måneder siden, da organisationens medlemmer var Udenrigsministeriets gæster. I marts vandt en »dokumentar« om gruppen en Oscar under stort bifald.

»Vore møder i marts var meget positive. Der var endda bemærkninger fra seniorembedsfolk om langsigtede forpligtelser helt ind i 2020«, citeredes Saleh af CBS for at sige. »Der var ingen som helst antydning af at stoppe støtten.«

En unavngiven repræsentant for de Hvide Hjelme blev også citeret for at sige, at »dette er en meget bekymrende udvikling. Dette vil sluttelig have en negativ virkning på de humanitære arbejderes evne til at redde liv«. Gruppen, der udgør et skalkeskjul for jihadisterne, præsenterer sig selv som en organisation for »civilforsvar« og modtager et stort finansielt beløb fra Storbritanniens Udenrigs- og Koloniministerium (Foreign and Commonwealth Office; Storbritanniens Udenrigsministerium, -red.).

Et internt dokument i Udenrigsministeriet skal angiveligt have sagt, at det havde brug for bekræftelse fra administrationen for at fortsætte finansieringen af organisationen, senest 15. april, eller også ville det »afbryde de løbende procedurer«. Afskæringen kunne være en del af præsident Donald Trumps

ordrer i slutningen af marts om at fryse \$200 million i amerikansk finansiering af genrejsningsindsatsen i Syrien.

TASS rapporterer, at, i hendes pressebriefing i dag, sagde talsperson for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova, med et strejf af ironi, at USA's afskæring af midler er »fantastiske nyheder ... Hvad er der galt? Kunne de ikke lide den seneste film?«, med reference til den ovenfor nævnte dokumentar. »Vi ville gerne vide præcis, hvor mange penge de Hvide Hjelme fik fra den amerikanske regering«, sagde hun, såvel som fra UK og Frankrig, siden disse tre lande bombede Syrien 14. april. »Dette er et særlig vigtigt spørgsmål, da det kunne hjælpe med at forstå, hvordan denne mekanisme til produktion af falske informationer opererer.«

Foto: Studio 'De Hvide Hjelme'. Trump-administrationen har afskåret finansiering af gruppen, der leverede det eneste 'bevis' for, at Syriens præsident Bashar al-Assad angiveligt skulle have brugt kemiske våben mod sin egen befolkning i angrebet mod byen Douma den 7. april, 2018.

Ruslands udenrigsminister Lavrov advarer om, at USA træner terrorister i Syrien for at opdele landet

4. maj, 2018 – På en fælles pressekonference den 3. maj i Sotji, Rusland, med Jordans udenrigsminister Ayman Safadi, kommenterede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov udviklingerne i Syrien, særlig med hensyn til USA's medskyldighed i at træne terrorister – »tidligere« ISIS-

kæmpere – til deployering imod de syriske væbnede styrker og til at frembringe en disintegration af det syriske territorium.

Lavrov understregede, at Jordan er observatør i Astana-processen og som sådan samarbejder i at støtte deeskaleringszonen i det sydlige Syrien, rapporterede TASS den 3. maj. Sammen med USA »samarbejder vi for at opretholde deeskaleringsregimet i det sydvestlige Syrien nær grænsen til Jordan«, sagde Lavrov, men pegede også på forsøg fra den syriske oppositions side, Jabhat al-Nusra og Islamisk Stat, på at etablere autonomi i det sydlige Syrien med støtte fra USA.

I sit interview med Italiens *Panorama*, som også refereres af Syrian Arab News Service (SANA) i dag, hævdede Lavrov, at Washington aktivt er ved at slå sig ned på Eufratflodens østlige bred med det formål at nedlægge Syrien, en fremgangsmåde, sagde han, »som også støttes af flere af USA's allierede«. Amerikanske styrker, der er placeret i lejre i al-Tanf og al-Rukban i Syriens al-Badiya-ørkenområde, fortsatte han, træner terrorister, der forhindrer humanitærhjælp i at blive leveret til områdets nødlidende folk. »Underlige ting finder sted, inkl. USA's træning af terrorister«, hævdede han.

Sputnik erindrer om, at gen. Valery Gerasimov, chef for de russiske væbnede styrkers generalstab, sidste december advarede om, at 1.000 ISIS-kæmpere og ISIS-lignende kæmpere under 'nyt flag' blev trænet og udstyret af amerikanske rådgivere i det østlige Syrien.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den jordanske udenrigsminister Ayman Safadi. Foto fra september, 2017.